

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 4 Martie st. v.

Ardealul, bietul de Ardeal!

Sânt acum douăzeci și doi de ani, când s'a pus la ordinea zilei cestiunea regulării relațiilor dintre Ardeal și Ungaria, concetățenii nostri maghiari, preocupati numai de dorința de a stăpâni ei singuri țeara aceasta, s'au lăpădat de toate tradițiunile lor, au uitat toate luptele, pe care le-au purtat părinții lor, ca să păstreze individualitatea acestei țări și au cerut mai mult ca „uniunea”, chiar fuzionarea cu Ungaria.

Concetățenii nostri sași, adimeniți ori intimidati, au consimțit și ei, ca să se desfășoare țeara, în care timp de șapte sute de ani au găsit un foarte bun adăpost.

Singuri Românii, care de mai multe veacuri au fost robi ai pământului, singuri ei au stăruit să se păstreze individualitatea acestei frumoase țerișoare.

Și ce au cerut Românii?

Au cerut ei, ca „uniunea” să nu se facă nici într'un cas?

Nu!

Au cerut numai, ca nu alții să hotărească relațiile dintre noi și dintre țeara noastră și a lor, ci noi înșine să ne sfătuim, să ne înțelegem, să ne regulăm relațiunile interne și numai apoi, astfel pregătiți, să intrăm la învoială cu alții.

Maghiarii și Sașii n'au ținut însă seamă de stăruințele Românilor, ci într'o dietă, în care se pretindea, că sânt reprezentați și Românii, au jertfit individualitatea țării „auf Gnade und Ungnade”, — și de două decenii acum guvernul din Budapesta dispune precum vrea și precum se pricepe de interesele noastre.

S'au supus și Românii, dar' n'au renunțat și nu renunță la dreptul lor de a cere revisuirea legilor privitoare la pozițiunea Ardealului. Zadarnic au privit însă împregiur, căci n'au găsit pe nimeni, care să-i spriginească. Chiar frații lor din Ungaria și din Bănat, au uitat par'că timpurile, când din Ardeal era apărută toată întinderea de pământ până în Caransebeș, Lugoj, Lipova, Ineu, Oradea și Sătmăr, și că trăit-au și ei sub scutul Ardealului. Unii dintre dinșii nici că voiau să scie de Ardeal, ear' alții, deși s'au declarat solidari cu Ardeleni, s'au ferit totdeauna de acest punct din programul comun, ca să scape de „neplăceri.” Ba avut-am chiar și aici în Ardeal Români, care au părăsit cauza țării lor.

Astăzi după douăzeci de ani însă, începe a se produce oare-care schimbare în spiritul public din Ardeal.

Sașii n'o țin, dar' o simt până în adâncul inimii lor, că au jertfit cauza lor națională, când au consimțit și ei să se desfășoare Ardealul. Și dacă astăzi li s'ar pune întrebarea, dacă vor și ei revisuirea ori nu o vor, s'ar ridica cu toții ca un singur om, ca să voteze pentru ea.

Maghiarii se plâng și ei și se plâng din zi în zi mai amarnic, că din Budapesta nu se pot chivernisi interesele „fostului” Ardeal. Ba s'au ivit între dinșii chiar oameni, care au curagiul civic de a susține, că tot ar fi bine, dacă Ardealul ar avea oare-care autonomie administrativă.

Căci, înzadar! puterea guvernului din Budapesta, care în gândul celor ce au stăruit pentru fuziune ar fi având să apese numai asupra Românilor, apasă asupra tuturor, chiar și atunci, când nu ar voi poate. Și am dori să putem striga destul de tare, ca să ne audă toți Maghiarii: *cu aparatul, care s'a creat în cei din urmă douăzeci de ani, pot și alții ceea-ce poate dl Tisza, poate și un Taaffe oare-care.* Vorba e numai să vină situațiunea, care o ar cere aceasta, un lucru, de care Maghiarii au să se teamă mai mult ca Românii.

E lucru ușor a-ți crea majoritate în parlament, când nu mai există bulevardul de odinioară al comitatelor autonome și comiții supremi sânt nisece agenți atotputernici ai guvernului.

„Încă din vreme, — ție dl Nicolae Bartha în „Ellenzék”, — la compunerea listelor, se începe constituțională muncă de calău (hóhérmunka); cu un cinism nerușinat se falsifică acest act public, ștergând fără drept pe alegătorii din opozițiune și sporind fără drept pe cei ce se lasă a fi duși la urnă.”

Nu noi o țiecem aceasta: o țiece un Maghiar.

Noi țiecem numai, că operațiunea aceasta se poate face și atunci, când nu dl Coloman Tisza e șeful guvernului.

„Alegătorii maghiari, — țiece tot dl Bartha, — sânt cu sutele șterși din liste, fiindcă se țin de opozițiune, și cu sutele se înscriu alegătorii români, fiindcă ei i-se supun solgăbirăului.”

Și aceasta se poate pune la cale și atunci, când nu dl Coloman Tisza e șeful guvernului, mai ales după-ce scim de ce anume se supun alegătorii români.

„Septemăni de zile țin benchetuirile, — țiece dl Bartha, — sub escortă de gendarmi

și duc pe Românii dela munte la Turda, temnițele se deschid pentru oamenii nevinovați, solgăbirăul și notarii îi învață pe oameni să voteze pe numele unor candidați, despre care n'au audiat nici măcar de nume în viața lor.”

Bencheturi, gendarmi, temnițe, funcționari publici prefăcuți în executori electorali: rețeta e simplă, poate să se folosească și alții de ea.

Mai explicit ni se spun însă adevărurile într'un lung articol publicat în „Kolozvár” (Nrul 64 a. c. Suplement.) de un oare-care Gr. ***

Ne mărginim a reproduce numai câteva părți scoase așa pe sărite din acest articol:

„Nu am de gând, — țiece autorul, — să intru la acest loc mai adânc în analiza administrațiunii noastre. Vreau numai să observ, că tocmai în ținuturile, unde administrațiunea exemplară e de trebuință anume, pentru-că populațiunea este poate cuprinsă de sentimente repulsive față cu națiunea maghiară, — aflăm o administrațiune foarte neglijentă, ba pe ici pe colo de tot rea; și notari comunali ușuratici, oficii orfanale nevrednice de încredere, funcționari inferiori neglijenți, lipsiți de autoritate și necualiificați compromit statul și instituțiunile lui.

„Dar' administrațiunea noastră nu numai că nu este bună, ci e totodată și costisitoare, și anume atât de mult costisitoare, încât, — după părerea mea — Ungaria nu mai poate să-și permită mult timp luxul unei asemenea administrațiuni. Nu bucuros mă provoc la administrațiunea de pe timpul lui Bach, dar' nimeni nu poate nega, că acea administrațiune era nu numai mai expeditivă și mai exactă, ci totodată și mai ieftină ca cea de astăzi.”

Da! însă pe timpul lui Bach funcționarii erau numai funcționari, ear' astăzi ei mai sânt și agenți electorali, ba adeseori numai agenți electorali, și de aceea trebuie să fie mulți și ministrul multe are să le ierte.

„În asemenea împregiurări, — țiece autorul, — să nu ne mirăm, dacă se ivesc plângeri din toate părțile, dar' mai ales din Ardeal, ale căruia relațiuni particulare atât de puțin sânt considerate în cercurile superioare. Repet dar': să li se dea părților ardelenesci (precum, firesce, și celorlalte ținuturi din Ungaria) un guvernator, pre lângă acesta un comitet provincial, care nu trebuie să fie tocmai mare, din cel mult 25—50 membri, și acesta ar fi pentru provincie cam ceea-ce este reprezentanța pentru comitate; astfel s'ar crea autoritatea mijlocitoare între ministerii și comitate, căci Ardealul, — o dovedește aceasta și

experiența, — nu poate să fie bine guvernat din Budapesta.”

Adecă un fel de autonomie administrativă.

Ba autorul stăruie, ca unul dintre membrii Casei domnitore să țină curte aici la noi în Ardeal, pentru-ca astfel să avem și noi un centru de viață socială și culturală. Căci

„Uniunea a făcut din această țeară un corp cu Ungaria, dar' locuitorii țării au fost despărțiți în mod maiestrit unui de alții. Maghiarul e străin față cu Românii și față cu Sașii, eară Românii și Sașii sânt străini față cu Maghiarii. În loc de a dispăre înstrăinarea reciprocă, ea crește tocmai fiindcă nu voim de loc să ne apropiem unui de alții. Astăzi locuitorii țării își stau aproape ca străini față în față, fiindcă abia s'a întâmplat dela 1867, ca oamenii mai de frunte ai deosebitelor naționalități să vină în atingere unui cu alții.”

Foarte firesce! — Maghiarii și Sașii n'au voit să se întâlnească cu compatrioții lor români aici acasă, ci la Budapesta, și experiența făcută în timp de douăzeci de ani a dovedit, că la Budapesta Românii în adevăr nu vor să meargă decât poate după-ce se va fi făcut cuvenitul arangement aici acasă.

Poate, țiecem, — dar' mai departe nu scim nimic: ne mărginim a reaminti fapte petrecute și a raporta despre cele țiese de alții.

Revistă politică.

Sibiu, 4 Martie st. v.

În preseara „memorabilei” zile de 15 Martie, în preseara acelei zile, în care aproape în toate orașele maghiare din Ungaria s'au rostit de pe tribune cele mai sunătoare frase despre „libertate”, „patriotism” și „independență” și în care Maghiarii din Cluj, tineri și bătrâni, au intonat chiar pe strade antidinastica, dar' „patriotica” cântare: „Kossuth Lajos azt izente”, — părinții patriei au desbătut în casa de sus budgetul statului pe anul 1887, și din această desbatere ear' s'a putut ori-și-cine convinge, că „patriotismul” maghiar fără parale în buzunar este și va rămâne o frasă goală.

Budgetul nu s'a acceptat în casa Magnaților în unanimitate, precum se obicinuia aceasta de altă-dată, ci s'au aflat doi membri, cari n'au voit să-l accepteze nici baremi de basă pentru desbaterea specială. Acestia au fost Coloman Ghyczy

Foița „Tribunei”.

Princesa fermecată.

Povest.

De P. Dulfu.

(Urmare și fine.)

g) *Legenda fetei de împărat.*

În mijlocul pădurii stă un vechiu palat, într'insul doarme-adânc și curte și 'mpărat. Cufundat în neagră noapte Nu vede ceru 'nstelat, N'auze riul în șoapte, Nici lacul cel agitat.

Sus doarme ntr'o odae o copilă cu chip blând, Copilă 'mpărătească, cum nu-i alta pe pământ. Cufundată 'n neagră noapte Nu vede ceru 'nstelat, N'auze riul în șoapte, Nici lacul cel agitat.

Ah, cine va scăpa-o de farmecul cumplit? Din somn să o deștepte, ce brav este merit?

Când el intra-va în palat Și va depune-un sărutat Pe buza ei: — într'o clipită Va înceta vraja cumplită.

VII.

Duiosul vers abia 'ncetează, Eată că vine, 'nainteaă Spre tinărul prinț o femeie.

Frumoasă, dalbă ca o dină; — Nu scii, de-i jună, sau bătrână? E om, e ânger, sau vr'o fee? — Și par'că vrea ceva a-i spune, Căci ochii-i cu priviri sublime Ea-i îndreptează când spre june, Când spre palatul din desime. Apoi, nu trece un minut, Și nevădută s'a făcut. Rămas cu inima mișcată, Prințu 'n genunchi cade cucernic, Rugându-se ca nici odată Părintelui atotputernic.

h) *Cântecul fiului de împărat.*

Vraja se 'nceteze 'n fine, Să prefac răul în bine După-cum inima-mi cere: Doamne sfinte, dă-mi putere! Așteaptă, jună fată, Căci eu sosesc îndată.

Dă-mi putere, Doamne sfinte, Să străbat mereu nainte Printre spini, până 'n palat La cea fată de 'mpărat. Așteaptă, jună fată, Căci eu sosesc îndată.

Țicând, el intră hotărît În codrul de spini mohorît,

Și toate pedecile 'nvinge, Căci spini deși cum îl zăresc, Se dau în lături, 'mi-l feresc, De el nici unul nu s'atinge. Ajunge, întră în palat, Ce 'n somn adânc e cufundat, Și vede pe frumoasa fată Dormind, de rose 'neungiurată. „Copilă! bine te-am găsit!” Grăesce dînsul fericit; Și depunând un sărut viu Pe chipul ei trandafiriu: Dispare farmecul îndată, Și fata din somn deșteptată Îmbrățișează-ărând de dor Pe tinărul mântuitor.

i) *Duett.*

(Fata și fiul de împărat.)

Ați pentru vecinicie Destinul ne-a unit; Ah, ce plăcere vie! Durerea s'a sfârșit.

Cu mine vino, dragă, E timpul florilor. Să trecem viața 'ntreagă În șoapte de amor.

Ați pentru vecinicie Destinul ne-a unit. Ah, ce plăcere vie! Durerea s'a sfârșit.

VIII.

Ei pleacă veseli împreună. De sgomot viu codrul resună. S'au deșteptat Toți în palat: Aproxii tineri, grădinarul Și servitorii și portarul. Toți, toți se ved mișcând, umblând, Unii eșind, alții intrând, Unii se duc, ear' alții vin, De treabă caută toți să-și vadă. Unii aduc în sticle vin, Alții la masă se așează. Chiar bucătarul se deșteaptă Și ajungând cu a lui dreaptă Pe băștăndul, care vrea Să fugă, 'i trage-o palmă grea.

Prin frunze paseri ciripesc, Isoarele din nou șoptesc; Curtenii-ascultă ear' cu dor Al paserilor vers sonor, A frunzelor șoapte ușoare Și murmurul lin de isvoare. Părinții plini de bucurie Dau binecuvântarea lor Junei părechi, ce prin amor Unită vecnic vrea să fie.

„Noroc ție, fiu de 'mpărat! „Noroc ție, frumoasă fată!”

și baronul Desider Pronay. Dl Ghyczy a accentuat, că prelîngă toate asigurările ministrului și chiar în ciuda hotărîrii consiliului de ministri, des accentuatul principiu al cruțării a rămas tot numai un principiu, ce n'a trecut în praxă. Cheltuielile, a căror reducere ar trebui să formeze începutul unei politice financiare raționale cresc din an în an, și venitele, care până acum cam țineau pas cu cheltuielile, au scăzut hotărît în anul din urmă. În fața acestei situațiuni rele guvernul rămâne pururea vesel și bine dispus și se pare aproape, ca-și-când el ar privi averea țerii drept „un fond de dispozițiune.” Seriositatea situației nu-l îndeamnă a lua nici un fel de măsuri, și când Franța, Italia și America-de-Nord își încoardă în asemenea împregiurări toate puterile, spre a restabili ordinea în economia statului, noi trebuie să observăm, că guvernul ungar merge fără griji înainte pe calea odată apucată, pe acea cale, care trebuie să ducă la o catastrofă. Dl Ghyczy a ținut mai departe, că situația politică generală, care a impus patriei nouă jertfe și poate să mai impună încă și altele, pretinde o îndoită asprime a criticei. Acest politic, care și-a dovedit expunerile sale prin cifre și date, a ajuns apoi la concluziunea, că situația e desperată și că vina acestor stări desperate e a se atribui singur numai guvernului ce stă în fruntea țerii.

Ministrul-president Tisza, noul ministru de finance al Ungariei ținut după aceste un discurs lung, pe care îl începui cu asigurarea, că el nu poate să expună nici un program financiar. E destul atîta ca să nu se mai ocupe omul cu cealaltă parte a discursului său. E destul să se știe, că în Ungaria există un parlament, în care are loc un ministru fără program. Dar' în sfîrșit ce și are lipsă dl Tisza de un program financiar; nu are el program nici ca ministru de interne, face când și ce vrea și cum îl taie capul. Lucru de căpetenie e pentru el, să se țină la putere și să se asigure pentru toate cazurile de o ceată de mameleci în parlament! Fericirea și bunăstarea țerii și a popoarelor ce o alcătuiesc e pentru el o cestiune secundară, ear' conștiența sa mulțumească-se cu aceea, că li-e permis să facă din când în când tîmbălău și să cânte cîntece revoluționare, precum o făcuseră și ieri „patrioții” din Cluj pe locul dinaintea universității „Francisc Iosefiane”.

În politica externă a intrat dîilele din urmă o liniște oare-care. Din experiențele de până acum se știe însă, ce are să însemne o astfel de liniște. De obicei atunci, când diplomații lucrează după culise și din cele ce se plămădesc acolo nu ajunge nimic în publicitate, a fost lumea totdeauna surprinsă prin evenimente extraordinare. Să sperăm, că de astădată nu va fi așa, dar' credem că nemărginit tot nu putem da asigurărilor oficioase ce vin din Petersburg, în urma cărora Rusia ar avea de gînd să rezolveze cestiunea bulgară pe cale diplomatică așa, ca și

Bulgarii și puterile interesate să rămână mulțumite.

O scire interesantă ne vine dela Roma. După o depeșă, ce o primesce de acolo „Neue Freie Presse”, principele din Muntenegru și-ar fi exprimat dorința, de a se introduce pentru suveranității sale catolice o liturgie națională, în tocmă ca cea pentru greco-catolici. Principele se provoacă la un prelat slav din Ungaria, căruia tradițiunile bisericești îi recunosc auctoritatea asupra întregii lumi slave și acesta a expus lui Leo al XIII printr'o scrisoare lungă toate motivele politice și morale, din care e consultat a se satisface, dorințelor principelui. Între altele dîse, că nu se poate prevedea, la cîtă putere și atracțiune ar ajunge numai decît biserica catolică în Orientul slav și ce razim ar afla ea în domniitorul din Muntenegru, care prin puterea voinței și a spiritului său e menit să se servisească fapte mari în Peninsula-Balcanică. Papa ar dori să împlinească această dorință, dar' el hesitează, deoarece-ce de sigur din Viena se vor valida îngrijiri grave.

Pentru sine un mai puțin însemnat, dar' toată treaba poate să devină pentru viitor de o mare importanță politică și de o hotărîtoare înfrîurire asupra dezvoltării cestiunii orientale!

Din „Reichsrath”-ul austriac.

În ședința de luni, 14 Martie n. a „Reichsrath”-ului austriac s'a continuat desbaterea specială asupra statutului de bancă. La articolul 82 (textul bancnotelor) propune deputatul Trojan, ca să se tipărească pe bancnote valoarea lor în toate limbile țărilor ce sînt reprezentate în „Reichsrath”.

Gregor: Dacă nu înțeleg de rușine la vorbirea de astăzi, aceasta vine de acolo, că noi în decursul celor din urmă 8 ani, de când deputații poporului ceh au intrat și ei în „Reichsrath”, și de când noi servim atît de credincioși guvernului, am îndurat atîta nerespectare, atîta umilință, atîta desconsiderare, încît acum abia mai simțim, dacă ni se dă o nouă lovitură în față. După-ce noi am fost respinși cu toate pretensiunile ce costau bani, vine acum poporul ceh cu o rugare, care nu costă pe nimeni, nici măcar un crucer, o rugare, care nu alterează firea și conducerea băncii, și nu aduce nimenui pe fața pămîntului vre-o pagubă, venim cu rugarea referitoare la textul poliglot al notelor. Totalitatea poporului ceh dorește, ca aceea, ce li se spune oamenilor prin notă, să li se spună într'o limbă, pe care o înțeleg oamenii. Dacă textul de pe notele noastre de bancă, ar fi compus în limba arabică ori în cea chineză, toți oamenii ar țece, că aceasta e o prostie; acum însă îmi veți permite a afirma, că în Austria există milioane de oameni ce limba germană ori cea ungurească o înțeleg tot atît de puțin, ca pe cea arabică ori chinezească. (Aprobări în dreapta.) Însuși actualul ministru de justiție baronul de Prazak a exprimat în numele întregului partid din dreapta și în numele Polonilor că: Cu mijloace ce seamănă cu un cinism nemai pomenit s'a hotărît, ca toate pertractările să fie

luate la protocol numai în limba germană și în cea maghiară, și astfel compuse aceste două limbi în forma bancnotelor, li s'a dat titlul ca fiind singure îndreptățite. Dacă nu ar exista alte considerațiuni în contra acestui proiect, eu aș fi trebuit să votez în contra lui, fie chiar numai din acest motiv. De atunci dl deputat Prazak a ajuns ministru al Maiestății Sale. Eu nu știu, cît de mare este ingerența față cu negocierile cu Ungaria, a ministrului Dr. Prazak, și în special nu știu, că cu ocaziunea negocierilor asupra prelungirii privilegiului de bancă a fost el întrebat și de părerea. (Ilaritate în stînga.) Însă ca membru al guvernului, el poartă responsabilitatea pentru acele negocieri, și întru adevăr aș voi să știu, că astăzi în cestiunea de față va face ministrul Prazak de minciună pe deputatul Prazak și nu va vota pentru textul poliglot. De când există bancnotele în Austria, totdeauna a fost tipărit textul lor în toate limbile imperiului, și însuși absolutismul a fost prea de omenie, încît să întreprindă o astfel de vexațiune a popoarelor. (Așa este în dreapta.) Nici chiar centralistul Plener, nu s'a învoit cu executarea modifiacțiunii în textul notelor, modifiacțiune ce vatămă toate popoarele Austriei. A fost de lipsă ca să vină un minister Auersperg și unul Taaffe, pentru a jigni popoarele prin schimbarea textului. Eu cred, că deputatul Plener-fiul nu va fi mai puțin generos ca Plener-tatăl. (Ilaritate în stînga.) Ministrul de finance a ținut, că el nu pune nici un pond pe aceea, că limba lui se fie reprezentată în două cuvinte într'un colț al bancnotei; are tot dreptul. Căci nici să nu fie reprezentate limbile popoarelor din Austria în două cuvinte într'un colț al notei, căci egalitatea pretinde, ca întreg textul notei să fie cuprins în toate limbile în ea. (Foarte drept în dreapta.)

Dar' eu cred, că dl ministru de finance nu a ținut în serios ceea-ce a ținut. Eu am convingerea, că el va pune foarte mult pond și va afla o mare satisfacție în aceea, dacă îi va succeda, ca față cu Maghiarii să isbutească a pune cel puțin aceste două cuvinte într'un colț al bancnotei. (Așa este, în dreapta.) Dar' aci zace rușinea, nu pentru noi, ci pentru guvernul austriac, că el este atît de slab față cu Ungaria, încît lui nu-i este posibil de a isbui cu tipărirea acelor două cuvinte pe bancnotă. (Bravo, în dreapta.) Mi-se va reflecta poate, că guvernul a încercat, dar' lucrul e atît de puțin valoros, încît lui se vîrednic a se învîrjbi pentru el cu Ungaria. Însă eu rog pe guvern a-mi spune, că ce anume un lucru mare și important a fost el în stare a-l duce în deplinire față cu Maghiarii? (Aprobări și ilaritate în stînga.) Lumea nu știe nimic despre aceasta (ilaritate în stînga) și ar fi o prea mare modestie pentru guvern, dacă ar ascunde faptele cele mari contra Maghiarilor, înaintea lumii. (Ilaritate în stînga.) Maghiarii, ca neamul stăpînitor din Ungaria, nu voesc ca lumea să știe, că există afară de ei și alte naționalități în Ungaria. De aceea ei suprimă ori-și-ce semn de viață dat de popoarele nemaghiare, de aceea ei nu se învoesc, ca de pe textul poliglot al notelor de bancă, să se poată ceti existența în Ungaria a altor naționalități. Ei nu voesc, ca să se întempele aceasta nici în partea austriacă, căci ei cred, că popoarele nemaghiare din Ungaria, mormite prin reaua pildă din partea cislaitanică, vor pretinde și ele cu timpul, ca naționalitatea lor să fie consi-

derată la tipărirea bancnotelor. Acesta e motivul pentru ce anume a fost respinsă cererea noastră; de aceea a trebuit să capituleze guvernul nostru. Dacă ministrul de finance nu voesc a recunoaște aceasta, atunci el numai se rușinează a o recunoaște. (Ilaritate în stînga.) Nu voesc ca să mă exprim mai departe asupra dualismului. Nouă nu ne zace pe conștiință dualismul, această crimă față cu Austria. (Bravo! Bravo! în dreapta.)

Dacă însă creatorii dualismului au crezut, că va fi posibil a apesa astfel popoarele negermane din Austria, precum apasă Maghiarii pe popoarele nemaghiare, atunci acei domni și-au făcut rău socoteala, căci noi sîntem formați dintr'un metal mai trainic ca bieții Slovaci din Ungaria, și ce în Ungaria se îndoaie și alipese, la noi prea ușor s'ar rupe și sparge. Ființa dualismului e paritate ambelor părți ale imperiului, și ea se bazează pe principiul neamestecului uneia din părți în afacerile celelalte, și noi scim cu cîtă energie știe Ungaria să apere interesele sale. Noi stăm pe baza aceluiași punct de privire, și pretindem reciprocitate. (Așa este, în dreapta.) Cît de departe a ajuns însă amestecul Ungariei, ne dă o dovadă faptul, că nu mai este posibil fără prea grațioasă aprobare a Ungariei pe partea noastră a bancnotelor a forma textul precum cer trebuințele și dorințele părții acesteia a imperiului. Aceea nu e paritate, când unul voesc să poruncească, ear' celalalt este silit să asculte. Este o datorință a guvernului nostru, ca el să apere independența părții acesteia; are tot dreptul. Căci nici să nu fie reprezentate limbile popoarelor din Austria în două cuvinte într'un colț al notei, căci egalitatea pretinde, ca întreg textul notei să fie cuprins în toate limbile în ea. (Foarte drept în dreapta.)

Dar' eu cred, că dl ministru de finance nu a ținut în serios ceea-ce a ținut. Eu am convingerea, că el va pune foarte mult pond și va afla o mare satisfacție în aceea, dacă îi va succeda, ca față cu Maghiarii să isbutească a pune cel puțin aceste două cuvinte într'un colț al bancnotei. (Așa este, în dreapta.) Dar' aci zace rușinea, nu pentru noi, ci pentru guvernul austriac, că el este atît de slab față cu Ungaria, încît lui nu-i este posibil de a isbui cu tipărirea acelor două cuvinte pe bancnotă. (Bravo, în dreapta.) Mi-se va reflecta poate, că guvernul a încercat, dar' lucrul e atît de puțin valoros, încît lui se vîrednic a se învîrjbi pentru el cu Ungaria. Însă eu rog pe guvern a-mi spune, că ce anume un lucru mare și important a fost el în stare a-l duce în deplinire față cu Maghiarii? (Aprobări și ilaritate în stînga.) Lumea nu știe nimic despre aceasta (ilaritate în stînga) și ar fi o prea mare modestie pentru guvern, dacă ar ascunde faptele cele mari contra Maghiarilor, înaintea lumii. (Ilaritate în stînga.) Maghiarii, ca neamul stăpînitor din Ungaria, nu voesc ca lumea să știe, că există afară de ei și alte naționalități în Ungaria. De aceea ei suprimă ori-și-ce semn de viață dat de popoarele nemaghiare, de aceea ei nu se învoesc, ca de pe textul poliglot al notelor de bancă, să se poată ceti existența în Ungaria a altor naționalități. Ei nu voesc, ca să se întempele aceasta nici în partea austriacă, căci ei cred, că popoarele nemaghiare din Ungaria, mormite prin reaua pildă din partea cislaitanică, vor pretinde și ele cu timpul, ca naționalitatea lor să fie consi-

Revoluțiunea bulgară.

(Correspondență particulară a „Telegraphului”)

Sofia, 22 Februarie.

Alte amănunte privitoare la reșcoala din Silistra și Ruscine. — Revoluționarii din Sofia și atitudinea lor. — Poparațiunea capitalei față cu executările din Ruscine.

La Silistra.

Să-mi permiteți a reveni încă odată asupra faptelor petrecute. În corespondența mea trecută

(Aprodi, boeri strig deodată,
Și toată lumea din palat.)
„Noi vî urăm mii fericiri!
„Fie-vă traiul aurit,
„Și-al vieții drum împodobit
„Numai cu crini și trandafiri”.

Când totul astfel s'a sfîrșit,
Când toate 'n bine au eșit,
S'aude earăși pe sub soare
Alunecînd de sus în sbor
O melodie 'ncântătoare,
Un cântec dulce răpitor.
Era a ținelor cîntare. —
Prin aste locuri cunoscute
Ele-au venit din depărtare,
Ca să mai vadă, să salute
Pe mîndra fată de 'mpărat
Lîng' al ei mire adorat.

j) Cîntecul ținelor.

Să te apărăm de rele,
C'un zid de spini nepetruns
Între rose tinerele
Timp de-un veac noi te-am ascuns.

Astăzi din somn deșteptată
Ângeri te 'ncungîră 'n sbor
Și te 'ngănă, dulce fată,
Însoțindu-te cu dor.

Grații, farmec și virtute
Să le porți în sîn mereu, —
Ear' acum, copilă dalbă,
Noi plecăm din giurul tău:
Tu rămăi, tu rămăi,
Tu rămăi cu Dumnezeu!

Bucuresci, Decemvrie 1886.

Detronarea principelui Alexandru de Bulgaria.

În dîilele aceste a apărut în editura librăriei Arnold Bergsträsser din Darmstadt memoriul d-lui Koch, a predicatorului curții principelui Alexandru. Memoriul descrie stările de lucruri din Bulgaria până la resturnarea principelui. Capitolul din urmă al cărții cuprinde amănunte privitoare la detronare. În acest capitol autorul lasă, ca însuși principele să povestească cele-ce a pățit în noaptea detronării și în lunga sa călătorie involuntară pe Dunăre în jos. Povestirea sună în traducerea „Voinței Naționale” după-cum urmează:

În noaptea de 21 August lucrasem până târziu și abia adormisem, când deodată m'am deșteptat printr'un sgomot, care dinspre coridor

străbătea în camera mea de dormit. Era aproape la oara 1 și jumătate după meșul nopții. În același timp năvălesce la mine servitorul meu bulgar, cu numele Dimitri și strigă tremurînd ca răcile (piftii): „Ești tradat; voesc să te omore!” Fugi mai înainte de a fi prea târziu”. Am sărit din pat și am luat în mînă revolverul. Am auzit comande militare și am început să resflu mai ușor. „I-am ținut lui Dimitri: „Sînt scapat! Eată soldații!” Acela murmurînd și tremurînd răspundea: „Nu! Fugi! Soldații chiar voesc să te omore!” Atunci am eșit în cămașă pe ușa dinspre grădină, dar' îndată-ce am deschis-o, au tras asupra mea și împușcăturile răsunau din toate părțile. M'am retras printr'un coridor întunecos spre scările servitorilor și m'am suit în etajul întâu în grădina de iarnă, ca să ved dacă pot fugi. Era atît de întunec, încît nu-ți puteai vedea mîna, dar' prin linia de foc a soldaților, cari împușcau am zărit, că palatul e împresurat și nu mai poate fi vorba de a pute fugi. Gloanțele cari isbiau în pereți nu mai lăsau nici o înțoaială asupra criticei situațiuni. Totdeauna auziam, răsunînd din o sută de pepturi: „Dolu Knjaz”. (Jos principele!) M'am retras în camera mea, ca să mă îmbrac în uniformă, căci doriām ca cel puțin să fiu împușcat în uniformă. Reîntors în cameră, m'am hotărît să aprind luminarea, dar' soldații îndată au început să tragă cu pușcile în lăuntru prin ferestri. Am stîns luminarea și repede m'am re-

tras în întunec și încă cu atîta grabă, încît m'am îmbrăcat în uniformă, fără să am pe de-desupt schimburi și ciorapi.

Sgomotul zurăitului armelor și strigătele oamenilor întăritați mereu se măriau. Fiind gata, am eșit pe coridor, unde îndată am fost împresurat de o ceată de oameni și deși nu aveam decît o singură luminare de sparmantet, totuși prin strălucirea baionetelor am putut vedea, că sînt împregiurul meu cel puțin 150 oameni. De o rezistență nici vorbă nu putea fi, deoarece-ce nu erau de față decît numai două sentințele de gardă. Acestia, ce e drept, voiau să tragă, dar' i-am oprit. Împins de această adunătură m'am dus în partea anterioară a palatului. În acel moment veni și frate-meu. Stînd aci, un cadet obraznic a smuls o foaie din cartea de înseriere, care se găsea pe o masă și, după-cum se simția de aproape, acești cetași erau beți morți și au început să mă amenințe strigînd cu toții să-mi subscriu abdicarea. O înțelegeră cu acești oameni întăritați era cu neputință. Unii dintre cei mai obraznici și între acestia mai cu seamă căpitanul Dimitrieff, își întinseră revolvele sub nasul meu. Numai un singur lucru am putut să le spun, acela ca să scrie ei înșiși, deoarece-ce eu nu știu ce motiv să arăt pentru abdicarea mea. Unul dintre cei cari mă încungiau a luat condeiul și a făcut atâtea sgărieturi și semne nedescifrabile, încît când a voit să cetească ce a scris,

ipsa de spațiu, (am scris patru coale precum scifi) nu mi-a permis a epuiza întregul material. Înainte de toate revin la rescoala din Silistra și Rusciuc, pregătite la București de către emigranții politici de acolo. La 16 a lunii curente, precum scifi, comandantul șef al garnisoanei din Silistra, căpitanul Cristeff în înțelegere cu comitetul revoluționar, în capul căruia stau Bendereff, Grueff și Gudjeff, impresură autoritățile din oraș, arestă pe prefect și subprefect, desarmă poliția și proclamă dictatura sa asupra orașului. După aceasta, șeful revoluțiunii merse la telegraf. Apropându-se de stație, el a fost zărit de telegrafistul, care era tocmai ocupat cu expedarea unei depeșe, în care voia să dea de știre guvernului despre ceea ce se petrec. Neavând timp să telegrafeze, telegrafistul transmisese depeșă particulară pentru Sofia, și tocmai la sfârșitul acestei depeșe telegrafistul adăugă o linie, în care avisa guvernul despre ceea ce se petrece.

Prin această telegramă guvernul a cunoscut adevărul, ear' nu precum s'a spus până acum. Imediat s'a dat ordin pentru plecarea garnisoanelor din Șumla și Rusciuc. Garnisoanele au și plecat imediat. În acest interval s'a adunat și miliția de prin satele apropiate. Armata a ajuns acolo Miercuri seara și Joi dimineața a și ocupat imediat cetatea Silistrei.

Căpitanul Cristeff, stăpân pe cetate de trei zile, vedând că este atac și că nu se va pute ține, n'a făcut rezistență și s'a hotărât de a fugi în România. Înainte de a pleca însă, căpitanul a creșut nimerit să-și iee „adio“ dela soldați. Înfașându-se înaintea armatei, el făcând un discurs și apoi dîse:

„Vedeți, că nu sîntem susținuți de nimeni, plecăm și vă dîc: la revedere!“ auzind aceste cuvinte un Feldwebel (sergent-major), comandă foc asupra șefului. Soldații pun la ochi și o detunătură se aude. După ce fumul s'a împrăsciat s'a vădit zăcînd la pămînt cadavrul căpitanului.

Eată versiunea ce circula asupra morții căp. Cristeff.

După aceasta garnisoana din Silistra a depus armele în mâinile drujinelor sosite.

Așa s'a terminat rescoala din Silistra. Unde au fost dl Bendereff și Grueff? — Pe malul celalalt al Dunării, fălăind cu batiste și dînd focuri de revolver.

La Rusciuc.

După plecarea unei garnisoană spre Silistra, trădătorii patriei creșdînd, că căpitanul Cristeff s'a întărit la Silistra și că prin urmare trebuie să ridice rescoala în alte puncte ale țării, au ridicat capul. Maiorul Uzunoff și colonelul Filoff pe la oarele 5 dimineața în fruntea regimentului de săpători a arestat pe căpitanul Andreoff și Vuloff dela reg. al 5-lea de infanterie, impresurînd casarma regimentului. După aceasta o altă parte a săpătorilor arestă pe energicul prefect al Rusciucului dl Matoff precum și pe mai mulți gendarmi.

În acest interval se trezi miliția, în fruntea căreia s'au pus căpitani Sapunoff și Vladimiroff și merse să atace pionierii. Pionierii vedîndu-se luați între două focuri, se retrag și caută a ocupa o poziție sustenabilă. Pre când pionierii se retrăgeau soldații de infanterie din casarmă isbutesc a eși afară și a danăvală asupra pionierilor. Apoi cu toții merg și liberează pe ofițeri. Atunci s'a început o luptă fraticidă între orașeni și soldați dintr-o parte, ear' din alta pio-

a renunțat la această încercare, atunci fără a mai tărăgăi am luat condeiul și am scris: „Dumnezeu să apere Bulgaria! Alexandru.“ Abia scrisesem și căpitanul Dimitrieff, care era atât de turmentat, încât smulgîndu-mi din mână hîrtia fără să o cetească a băgat-o în buzunar. După aceea mi-au poruncit să-i urmez la ministerul de război. Acolo am fost închis într-o odaie și în lăuntru și afară au fost aședate străji. Afară de aceea, un ofițer cu revolverul în mână se preumbla în sus și în jos prin odaie.

Pe când mă găsim încă acolo, a venit căpitanul Bendereff și cu mîinile în bozunar se desfăta privindu-mă. 'L-am întrebat: „Ce aveți cu mine?“ și mi-a răspuns: „Tu vei fi dus în Rusia!“ Peste o jumătate de oră am fost silit să mă sui într-o trăsură, fără să-mi fie permis, după cum ceream, ca fratele meu să șea de lîngă mine. El a trebuit să se sue în altă trăsură. La suirea mea în trăsură am zărit cam vre-o 90 ofițeri, cari cu liniște și cu nepăsare priveau la depărțarea mea. Am pornit pe drumul spre Orchania, am făcut o sucură la dreapta și ne-am oprit la o depărtare de 25 kilometri de Sofia într-o mănăstire din Iatrop-Balkan. Acolo am fost aruncați într-o odaie strîmtă, infectă, plină de pureci, stelnite și alte insecte, și în care nu găsim nici scaun, nici masă. Noaptea pe la 2 oare am fost deșteptat. Mi-au adus haine civile din Sofia. Di-

neri și artileria. Lupta s'a terminat prin sdrobirea trădătorilor. Șefii mișcării se pun pe fugă, dar' norocul nu-i ajută. Întrînd în nisece luntri ei debarcă, căpitanul Dragonoff pe vaporul Goblucik se pune la goană, orașenii aruncă plătone de pe marginea Dunării. În cele din urmă unii din ei s'au înecat, alții se încercau a trece riul în not, ear' alții au fost prinși cu cârlige și trași la bord. Între cei prinși au fost: Uzunoff, Panoff, Filoff, Zelenugoroff și Bolman apoi Trembeșcoff, Toma Cărdjief și alții.

Restul îl cunoașteți.

La Sofia.

Pe când toate acestea se petreceau în Silistra și Rusciuc, revoluționarii din capitala noastră nu rămăneau nepăsători; și dinși se pregătiau la rescoală. Aci a fost decise, că îndată ce rescoala va isbuti în cele două orașe, să se aresteze regenta și ministrii, cari erau să fie omoriți, apoi să se facă o proclamațiune chemându-se Rușii în țeară pentru a face ordine. Poliția însă scia despre toate și supraveghia mișcarea trădătorilor. Dela 6 ale lunii curente se ocupa deja o bucurie nespășă pe fețele partizanilor ocupațiunii străine.

Trădătorii și permiteau chiar de a dice: O să vedeți în curînd ce o să fie; vă vom arăta noi cum se guvernează.

Totdeauna s'au prins nisece circulare cătră prefecti, în cari între altele se dicea: „Deoarece guvernul vagabonșilor în curînd va fugi, atunci sînteți îndatorați să-l arestați și legați să-l trimiteți în Sofia.“

Toate aceste probe avînd la mână guvernul, n'a perdut timp și a arestat pe toți acei cunoscuți, ca trădători ai patriei. Între cei arestați se aflau următoarele persoane: fostii ministri Caraveloff, Zancoff, Nichiforoff, inculpați dea dreptul în resturnarea dela 9 August; după ei vin: Orașcoff, Liudscanoff (ginerelul lui Zancoff), Sarafoff, I. Slaveicoff (fiu) și alții, apoi mai sînt șese ofițeri compromiși. După-cum s'au descoperit lucrurile aci, complotul a fost croit astfel: președinte dirigiator a fost Liudscanoff, care era îndemnat de Caraveloff, Zancoff și Nichiforoff. Căsarul comitetului de resturnare a fost inginerul Bieloff, bărbatul vestitei madame Bieloff, ear' Chiseloff servea ca agent ce expedia și primia corespondența. Spre acest scop, dl Chiseloff de curînd deschisese aci în Sofia un comituar de comision, în casele d-lui Dr. Șişanoff. La perchișiia făcută în aceste arestații, s'au găsit multe scrisori compromișetoare, mai cu deosebire perchișiia a fost cu noroc la ginerelul lui Zancoff, Liudscanoff și așa dîsul comisionar Chiseloff. În casele inginerului Bieloff nu s'a găsit, Bieloff fugise. Cu toate acestea s'a constatat, că banii trebuincioși se trimiteau prin doamna Sacharoff, nevasta vestitului căpitan Sacharoff, care a pregătit complotul dela 9 August anul trecut. Această doamnă Sacharoff dădea bani inginerului Bieloff și el îi întrebuița unde era necesar. Acum câteva zile doamna Sacharoff a dispărut de aci.

Aci dimineața se răspîndise șvonul, că cei condamnați vor fi grațiați. Orașenii capitalei au început a murmura și se pregătiau să facă demonstrație în fața regentei cerînd să nu se grațieze nimeni. Eșind însă dîiarul „Svoboda“ s'au încredințat, că acest șvon a fost fără temei, deoarece sentența a fost deja executată. Aceasta a produs o mare satisfacțiune tuturor. Kschy.

mineața m'au dus preste Tașkese, unde am pososit puțin, la Vrața pe un drum plin de găuri și bolovani. Seara la 10 oare am sosit la Vrața. Orașul părea a fi ca și pustiu. Noaptea am petrecut-o într'un netrebnic han (cărcimă). Dimineața la 5 și jumătate am urmat înainte. Dece chilometri în depărtare de oraș pe drumul care merge la Rahova, într'un loc, unde terenul e misterios și acoperit de ambele părți de brazi, ne-am oprit repede. Priviam la împrăsciarea ofițerilor prin pădure, de bună-seamă spre a căuta ceva. Mă temeam de ceva rău. În adevăr ei căutau, după-cum mi-a spus mai tîrziu ofițerul de gardă, un loc ca să mă împușce, pentru-că în Vrața circula șcirea pozitivă, că o parte a trupelor a refuzat să jure credință nouului guvern. După un timp plin de fiori de o jumătate de oră am mers înainte. La 3 oare după ameați am ajuns la Dunăre lîngă Rahova. Aici am putut să vorbesc câteva minute cu un căpitan al unui vapor austriac și care îmi propunea că el, dacă aș pute să fug pe vasul lui, mă va trece pe țermul românesc. Mi-a fost însă cu neputință. Am trebuit să mă sui în yachtul meu, pe care l-au adus dela Rusciuc și am pornit pe Dunăre în jos, pîzit fiind cam de o sută de soldați, ai căror ofițeri în mare parte nu-i cunosciam.

(Va urma.)

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Arad, în Martie 1887.

(Persecuțiuni nouă în comitatul Aradului.) În 28 Februarie s'a întemplat alegerea de notar în comuna Bêrzava, la care mai aparțin și comunele Odvoș și Conop, comune curat românești. Dacă această alegere nu s'ar fi executat după legea mai nouă din anul 1886, n'ar merita să fie tractată în publicitate, dar' pentru-că s'îmi permis a descrie alegerea din comuna Bêrzava.

Nu le-a fost de ajuns stăpînului nostru, că cu legea de până acum ne vîrșiseră pe căți percuinați toți în comitetele comunale, și că prin acești percuinați ne puneau pedeci în afacerile noastre dela sate; nu le-a fost de ajuns, pentru-că de o parte acea lege nu garantase pe deplin absolutismul, care avea să fie dictat de pretorii (solgăbirăii) tractuali, ear' de altă parte, pentru-că acolo, unde Românii erau solidari, mai puteau scoate ceva la cale. Acest gol îl suplinesce legea din anul 1886, care dă pretorilor dreptul de a candida notari, fie aceia Turci, Tatari ori Basibozuci, ear' poporul nu se mai întreabă, îi place ori nu candidatul respectiv.

Alegerea de notar din Bêrzava condusă de pretorul Csukay, am putut-o atribui sistemului turcesc, dar' constituțională și legală ea nu a fost, și eată pentru-ce.

După resignarea bravului notar Mihailovici, poporul din cele trei comune s'a declarat, că nu vor alege străin, ci un individ de legea română. Ei dar' dl Csukay nu consimțea cu poporul, d-sa are lipsă de om de încredere (megbizható ember) fiindcă de acestia nu se află între Români, va pune mai bucuros un Turc, numai pe voia Românilor să nu fie. După resignarea fostului notar des-de-dimineață se treziră Bêrzavienii cu un anume Possevit, un Slovac de prin Trenchin ori Arva, și pe cât de bun patriot, pe atât de neobosit în tragerea de pei preste urechile Românilor.

Ei dar' dl pretor tace și face.

La alegere apoi dl pretor încă de seara adusese cu sine pre lîngă o companie de gendarmi, și alta de finanți bine înarmați, o droaie de Jidovi, fel de fel de șumari, bocteri dela calea ferată, încât pe aci erai să cugeti, că te afli pe timpul patimilor Mîntuitorului Christos.

Cum ajunse dl pretor în comună, trimise după alegători și pe căți îi pută prinde le dete părintescul sfat, ca să țină pre lîngă Possevit. Câți au fost de față i-au spus, că „vom ține, d-le Măria Ta, cu legea noastră“ — și cu aceasta se termină ședința.

Boerii de prin comune, cari declaraseră că vor garanta că nu se va alege un Oláh, încă-și făcură datorința patriotică, cu deosebire în Conop, unde pădurarul domnese între injurături cu intervenirea a lor căpîva gendarmi, trimiși la dispozițiune, arunca pe bieții alegători în trăsuri, de cugetai că sînt nisece umpluți cu paie.

În ziua de alegere se prezentară la dl pretor părintele Beleş (din Odvoș) cu alții rugîndu-l să fie loial și cu considerațiune față cu interesele poporului, și să candideze și vre-un Român din cei șapte concurenți. Dar' ce să veți!! Dl pretor află mai consult a candida pe lîngă favoritul D-sale pe doi notari din vecinătate în persoanele lui Knauer și dl Argyelán Iános bravul dascăl al lui Possevit, ceea-ce vedînd alegătorii afară de cei ce veniseră la restignirea dreptății, se depărtară cu ochii plini de lacrimi blăstîmînd sistemul actual. Așa apoi fu ales cu câteva voturi favoritul Possevit.

Contra acestui act de alegere s'a dat după-cum sciu protest în scris, care deja e și înaintat la comitat; — ce va fi rezultatul, nu se scie, dar' dacă onorabila congregațiune comitatensă nu veece a se blama înaintea lumii civilizate cu un decise aprobator, noi rugăm pe toți onorabili ei membri și pe această cale a publicității, ca să fie cu deosebită considerare față cu acel protest și față cu interesele poporului.

„Unul pentru toți.“

Cronică.

Audiențe generale. Maiestatea Sa va da Joi la 17 și Luni la 21 Martie n. audiențe generale. Reflectanții se pot însuși mai nainte în cancelaria de cabinet (castelul din Buda).

Portretul moștenitorului de tron Rudolf. Moștenitorul de tron Rudolf a dăruit portretul seu bine nimerit și provădut cu iscălitura proprie, institutului ces-reg. militar geografic din Viena în scopul de a se face mai multe portrete de soiul acesta. Institutul a și făcut o sumă de portrete, și cu concesiunea ministerului de război se adresează municipiilor și institutelor publice cu rugarea de a le răspîndi. Pre-

țul unui portret efectuit pe hîrtie japoneză e 1 fl. v. a., efectuit pe hîrtie chinezească 1 fl. 50 cr.

*
Numiri. Ministrul ung. de justiție a numit: de notar public reg. în Gherla: pe Oto Schilling, avocat; de notar la tribunalul reg. din Elisabetopol: pe Eduard Zakariás; de vice-notar la judecătoria cercuală din Gioagiul-de-jos: pe Zoltan Gálfalvy, fost practicant de drepturi la jud. cerc. din M. Oșorheiu. — Ministrul ung. de finance a numit pe contele Ludovic Porcia de inspector al băilor Herculane din Mehadia.

*
Necrolog. Maximilian Lica, jude reg. în pensiuie, după o scurtă, dar' grea suferință, în noaptea din 13 spre 14 Martie a. c. la 1 oară după meșul nopții în al 59-lea an al etății, dându-și nobilul suflet în mîna Creatorului, s'a depărtat la cele eterne. Rămășițele pămîntesci se vor înmormînta în cimiterul din Sângeorgiu în 16 l. c. la 10 oare înainte de ameați.

În numele meu și al tuturor consăngenilor, cu inima frîntă de durere, aduc aceasta la cunoștința amicilor și cunoscuților. Sângeorgiu, în 14 Martie 1887. Danila Lica, avocat.

*
August Wilhelmj, vestitul artist în vioară, va da în mijlocul lunii lui Aprilie un concert în Cluj. Precum se aude va cerceta virtuozul și alte orașe mai mari ardelenesci, așa și Sibiuul.

*
Un nou pod de cale ferată s'a predat comunicației pe linia principală. Preste părăul dela Aiud trecea un pod de lemn, acum s'a construit unul de fer ce cumpînesce 750.000 chlg. și a costat 35.000 fl.

*
O deputațiune militară germană a sosit ieri dimineață la Viena. Ea are de scop a informa cercurile militare din Viena despre noul și ușor echipament militar, care s'a introdus acum în Germania. Deputațiunea a adus cu sine și un model al acestui echipament.

*
Încăerături între un deputat și un redactor. „Budapesti Hirlap“ împărțase următoarea întemplare: Deputatul dietal Ioan Gruber a trimis redactorului dela foaia „Kaposvár“, Ioan Csondor un răspuns la un articol ce a apărut în acea foaie în contra lui, pe care însă numitul redactor n'a voit să-l publice. Gruber a declarat după aceasta în prezența mai multora, că el se va revansa pentru această procedură. Drept răspuns la această amenințare apărî într'unul din numărul din urmă din nou o asemenea împărțășire despre dl Gruber, în urma căreia cest din urmă tractă pe redactor într'un birt cu biciul. Csondor luă un revolver și descărca o pușcătură asupra lui Gruber. Gruber rămase neatinș și amîndoi se încăerară acum între ceea-ce revolverul se descărca din nou și ghiuleaua trech prin mîna lui Csondor. Cercetarea s'a introdus.

*
Un student în drept. Înainte de asta cu vre-o câteva zile a depus un student la universitatea din Viena al doilea riguros juridic cu succes splendid. Pentru sine, acest fapt nu e nici un lucru neobișnuit, dar' e interesant cu privire la persoana studentului respectiv. Acesta e referentul sanitar de odinioară din Bosnia, consilierul de locotenentă Dr. med. Emil de Amrusch, care de prezent e de 45 ani și s'a hotărît să mai studieze încă și jurisprudența.

*
Lucruri militare din Germania. „Armee Verordnungsblatt“ din Berlin publică un ordin regal asupra înființării nouelor autorități militare și detașamente pe baza legii asupra „prezenței în timp de pace“ a armatei. După acest ordin cele patru regimente din nou înființate ce poartă numărul dela 135 până la 138 vor fi în garnisoană în Dienenhofen, Dienze, Hagenau și Strassburg. Din cele patru batalioane ce se vor înființa din nou se vor pune 2 în Mülhausen în Alsacia, 3 în Köln, câte unul în Neureisach, Rastatt, Hanau, Kassel, Münster, Düsseldorf, Aachen, Gleiwitz, Strassburg (în Prusia-vestică) și Inowrozwlaw.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 16 Martie n. Comisiunea financiară a casei deputaților a acceptat proiectul de lege pentru îngrijirea de văduvele și orfanii persoanelor militare drept basă pentru desbaterea specială.

București, 16 Martie n. (Scirea dîiarului „Pester Lloyd“.) Se așteaptă reînceperea negocierilor privitoare la convenția comercială austro-ungară-română.

Petersburg, 16 Martie n. Foaia oficială împărțesce, că la 13 l. c. cătră 11 oare înainte de ameați au fost arestați pe prospectul „Newski“ trei studenți dela universitatea din Petersburg, la care s'au aflat proiectilele explozătoare. Arestații au declarat, că aparțin unei societăți secrete. După o analiză s'a dovedit, că proiectilele au fost încărcate cu dinamită și cu ghiulele de plumb umplute cu stihnin.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.

Piața din Sibiu, 15 Mart. Grâu hectolitru 74—80 chilo fl. 5.90 până fl. 6.70, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 4.70, până fl. 5.50, secară 68 până 72 chilo fl. 4.— până fl. 4.40, orz 58 până 64 chilo fl. 4.20 până fl. 4.80, ovės 40 până 45 chilo fl. 2.30 până fl. 2.70, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.40 până fl. 4.80, melaia 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 2.10 până fl. 2.50, semința de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slămina 100 chilo fl. 48.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 46.— până fl. 52.—, senu brut fl. 20.— până fl. 22.—, luminei senu d fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de senu fl. 46.— până fl. 48.—, săpunul fl. 22.— până fl. 25.—, fân 100 chilo fl. 1.80 până fl. 2.—, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spiritul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 36 cr., carnea de vițel 26 până 45 cr., carnea de porc 44 până 50 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 20 până 24 cr.

Târgul de râmători în Steinbruch. În 14 Martie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 49.— cr. până 50.— cr., de mijloc 48.50 cr. până 49.— cr., ușori 48.— cr. până 49.— cr., marfă țerănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușoară 46.— cr. până 48.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci

grei 44.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 43.— cr. până 45.— cr., transito ușori 45.— cr. până 45.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpenție la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în Februarie până la 25 1887.

Venditori	Cumpărători	felul	hectol.	greut. libe	prețul lei în aur
Stamatopolo	Mila	Grâu	3600	59	12.80
Dreifus	Bellet	"	2100	56	11.—
Marchiani	Tenor	"	3480	59	12.35
Dreifus	Bellet	"	2570	56 1/2	10.80
Dimitriadis	Manari	Porumb	2400	58 1/2	6.30
Gheorghiadis	Carnavali	"	3000	58 1/4	6.35
L. Mari	Nicolopulo	"	2000	58 1/2	6.30
Coti	Petrano	"	4500	59	6.40
Feitler	"	"	4000	58 1/2	6.37 1/2
Ferando	"	"	1600	58 1/2	6.37 1/2
Cațica	"	"	1300	57	6.30
L. Mari	Nicolopulo	Cinco.	1500	61	6.90
Ferando	L. Mendl	Porumb	2000	58 1/2	6.30
Mari	Nicolopulo	Cinco.	1200	61 1/2	7.10
Silberstein	Manari	Porumb	2500	59 1/4	6.55
Neculau	Feitler	Porumb	1050	60 1/2	7.20
Coti	Manari	"	400	59	6.50
Zangaridis	Nicolopulo	"	800	58 1/2	6.20
Sassu	Peirano	"	1200	61 1/2	7.—
Florescu	Nicolopulo	"	1000	58 1/2	6.45
Perlea	Peirano	"	2000	58 1/2	6.40
Dreifus	Carnavali	Ovės K.	1480	59	6.55
			300000	%	8.40

Bursa de Budapesta

din 15 Martie st. n. 1887.

Bentă de aur ung. 6%	101.60
" " hârtie " 4%	88.80
Împrumutul câilor ferate ung. 5%	149.—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.75
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " băntăne-timșene	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	104.—
" " croato-slavone	99.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	120.50
Împrumut cu premiu ung.	122.50
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	80.75
Renta de hârtie austriacă	81.75
" " argint austriacă	111.—
" " aur austriacă	135.—
Losurile austr. din 1860	865.—
Acțiunile băncii austro-ungare	293.75
" " de credit ung.	284.90
Argintul " " austr.	102.—
S-risuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	5.98
Galbeni împărătești	10.07
Napoleon-d'ori	62.60
Mărci 100 imp. germane	127.80
Londra 10 Livres sterlingi	

Bursa de Viena

din 15 Martie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	100.65
" " hârtie " 4%	88.85
Împrumutul câilor ferate ung. 5%	149.25
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.60
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " băntăne-timșene	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	104.—
" " croato-slavone	98.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	120.—
Împrumut cu premiu ung.	122.50
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	80.75
Renta de hârtie austriacă	81.75
" " argint austriacă	111.—
" " aur austriacă	132.75
Losuri austr. din 1860	877.—
Acțiunile băncii austro-ungare	295.—
" " de credit ung.	286.80
Argintul " " austr.	5.99
Galbeni împărătești	10.09 1/2
Napoleon-d'ori	62.67 1/2
Mărci 100 imp. germane	127.90
Londra 10 Livres sterlingi	

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Němcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea prostilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- O sută de ani.** Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vândătorilor, se dă rabat cuvenit.

Numai 20 cr. exemplarul.

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1887.

Anul II.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1887. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Legea pentru gloatele din Austro-Ungaria. — Tractarea vinului în pivniță de D. Comșa. — Cunoașterea vacilor lăptoase. — O nouă reșină de altoit. — Secerșul. — În timp de holera. — Petrea Prostul, poveste de Ioan Slavici. — Poesii („La un Român renegat“ de M. Pompiliu; „Petre Cărbete“ de Ciru Oeconom; „Angelina“ de George Coșbuc; „Seara pe deal“ de Mihail Eminescu; „Ca ieri și azi“ de T. Șerbănescu; „Lumea mare“ de Veronica Micle; Doine populare; Satire populare). — Schintețe în cenușă, adunate de Ioan P. Lazar. — Anecdote (Românul și Țiganul; Când se rade Țiganul de-a geaba). — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Văndătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barciannu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de
Dr. D. P. Barciannu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
6. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
8. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
9. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
11. Testimoniu pentru școalele populare una sută 80 cr.
12. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară

în contra funcționarilor administrativi și în contra personalului auxiliar și de manipulațiune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipărește cărți de tot felul, anuniuri de căsătorie, anuniuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primește în editură cărți scolare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.

[347] 19